

Briselē, 2025. gada 2. decembrī
(OR. en)

15648/25

**Starpiestāžu lieta:
2025/0366(NLE)**

LIMITE

**ANTIDISCRIM 111
COCON 70
COHOM 170
COPEN 355
DROIPEN 142
EDUC 458
FREMP 343
JAI 1723
MIGR 435
SOC 789**

LEĢISLATĪVIE AKTI UN CITI DOKUMENTI

Temats: PADOMES LĒMUMS par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu

---

PADOMES LĒMUMS (ES) 2025/...

(... gada ...)

**par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem
Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm
un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu Pušu komitejā
tās 19. sanāksmē attiecībā uz konkrētām Pusēm adresētiem ieteikumiem
un secinājumiem par to, kā tās īsteno minēto Konvenciju, attiecībā uz jautājumiem,
kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 78. panta 2. punktu, 82. panta 2. punktu un 84. pantu un saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu (“Konvencija”) Savienība noslēdza ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1075¹ attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi un ar Padomes Lēmumu (ES) 2023/1076² attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu, ciktāl šādi jautājumi ir Savienības ekskluzīvā kompetencē. Attiecībā uz Savienību Konvencija stājas spēkā 2023. gada 1. oktobrī.
- (2) Ievērojot Konvencijas 66. panta 1. punktu, Ekspertu grupai vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanai (“GREVIO”) ir jāuzrauga, kā Konvencijas Puses (“Puses”) īsteno Konvenciju. Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 11. punktu GREVIO ir jāpieņem savs ziņojums un secinājumi par pasākumiem, kurus attiecīgā Puse veikusi, lai īstenotu Konvencijas noteikumus.

---

¹ Padomes Lēmums (ES) 2023/1075 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz Savienības iestādēm un publisko pārvaldi (OV L 143 I, 2.6.2023., 1. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Padomes Lēmums (ES) 2023/1076 (2023. gada 1. jūnijs) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Eiropas Padomes Konvenciju par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu (OV L 143 I, 2.6.2023., 4. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

- (3) Saskaņā ar Konvencijas 68. panta 12. punktu Pušu komiteja (“Komiteja”) var pieņemt attiecīgajai Pusei adresētus ieteikumus, pamatojoties uz *GREVIO* ziņojumu un secinājumiem. Šādos ieteikumos ir jānošķir pasākumi, kas jāveic pēc iespējas drīz, ar prasību trīs gadu laikā ziņot Komitejai par veiktajiem pasākumiem, un pasākumi, kas, lai gan ir svarīgi, nav jāveic ar tādu pašu steidzamību. Minētā trīs gadu laikposma beigās attiecīgajai Pusei ir jāziņo Komitejai par pasākumiem, kas veikti 10 konkrētās Konvencijas jomās. Pamatojoties uz minēto ziņojumu un jebkādu papildu informāciju, Komitejai ir jāpieņem Komitejas sekretariāta sagatavoti secinājumi par minēto ieteikumu īstenošanu.
- (4) Ievērojot Konvencijas 68. panta 3. punktu vērtēšanas procedūras, ko *GREVIO* veic pēc sākotnējās pamatvērtēšanas procedūras, ir jāiedala posmos (“tematiskās vērtēšanas posmi”). Pirmā tematiskās vērtēšanas posma nosaukums ir “Uzticēšanās veidošana, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu”, un tas attiecas uz 20 Konvencijas pantiem, proti, 3., 7., 8., 11., 12., 14., 15., 16., 18., 20., 22., 25., 31., 48., 49., 50., 51., 52., 53. un 56. pantu. Komiteja savā 17. sanāksmē, kas notika 2024. gada 17. decembrī, pieņēma lēmumu par ieteikumiem, kuri Komitejai jāpieņem, ņemot vērā *GREVIO* ziņojumus, kas pieņemti pirmā tematiskās vērtēšanas posma ietvaros, un kurš iekļauts dokumentā IC-CP(2024)10 rev.

- (5) Gaidāms, ka Komiteja savā 19. sanāksmē 2025. gada 11. decembrī pieņems turpmāk minētos ieteikumu projektus (vienu, kas balstīts uz pamatvērtēšanas procedūru, un septiņus, kas balstīti uz pirmo tematiskās vērtēšanas posmu) un secinājumu projektu par to, kā deviņas Puses īsteno Konvenciju (attiecīgi, “ieteikumu projekti” un “secinājumu projekti” – kopā “paredzētie akti”):
- Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, kurš iekļauts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
  - Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
  - Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
  - Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
  - Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)26prov;

- Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
- Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)28prov;
- Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un
- Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)30prov.

- (6) Paredzētie akti attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, piemēram, jautājumiem saistībā ar aizsardzību un atbalstu no vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē cietušām personām. Paredzētie akti attiecas uz to Konvencijas noteikumu īstenošanu, kuri saistīti ar patvērumu un neizraidīšanu. Uz minētajiem jautājumiem attiecas Savienības *acquis*, jo īpaši Padomes Direktīva 2003/86/EK³, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2012/29/ES⁴, (ES) 2024/1346⁵ un (ES) 2024/1385⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348⁷. Paredzētajiem aktiem būs juridiskas sekas, jo tie var būtiski ietekmēt Savienības tiesību aktu saturu tādējādi, ka nākotnē tie var ietekmēt attiecīgo Konvencijas noteikumu interpretāciju. Tāpēc ir lietderīgi noteikt nostāju, kas Savienības vārdā ir jāieņem Komitejā attiecībā uz jautājumiem, kas saistīti ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās, patvērumu un neizraidīšanu.

---

³ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos (OV L 251, 3.10.2003., 12. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2012/29/ES (2012. gada 25. oktobris), ar ko nosaka noziegumos cietušo tiesību, atbalsta un aizsardzības minimālos standartus un aizstāj Padomes Pamatlēmumu 2001/220/TI (OV L 315, 14.11.2012., 57. lpp., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1346 (2024. gada 14. maijs), ar ko nosaka standartus starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju uzņemšanai (OV L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2024/1385 (2024. gada 14. maijs) par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē apkarošanu (OV L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1348 (2024. gada 14. maijs), ar ko izveido kopīgu procedūru starptautiskajai aizsardzībai Savienībā un atceļ Direktīvu 2013/32/ES (OV L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- (7) Jāatzīmē, ka ieteikumu projekti, kas attiecas uz dažiem Konvencijas pantiem, tikai daļēji ir Savienības kompetencē. Attiecībā uz minētajiem pantiem šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence, piemēram: attiecībā uz ieteikumu projektiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 49. un 50. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence savu tiesu sistēmu iekšējās organizācijas un pārvaldības jomā; attiecībā uz ieteikumu projektiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 11. un 20. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanas un sniegšanas jomā; attiecībā uz ieteikumu projektiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 14. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence mācību satura un izglītības sistēmu organizācijas jomā; un attiecībā uz ieteikumu projektiem, kas izteikti saistībā ar Konvencijas 31. pantu, šim lēmumam nebūtu jāskar dalībvalstu kompetence ģimenes tiesību jomā.

- (8) Attiecībā uz Apvienoto Karalisti ieteikuma projekts Apvienotajā Karalistē ietver nepieciešamību: saskaņot esošās juridiskās definīcijas atbilstīgi Konvencijai (Konvencijas 3. pants); nodrošināt, ka Konvencijas noteikumi tiek īstenoti bez diskriminācijas, un iekļaut rīcībpolitikās to sieviešu viedokli un vajadzības, kuras ir pakļautas interseksionālajai diskriminācijai (Konvencijas 4. pants); nodrošināt pienācīgus un ilgtspējīgus finanšu resursus visām rīcībpolitikām, kuru mērķis ir apkarot vardarbību pret sievietēm, un ilgtspējīgu finansējumu attiecīgajām pilsoniskās sabiedrības organizācijām (Konvencijas 8. pants); pastiprināt pilsoniskās sabiedrības organizāciju atzīšanu un atbalstu tām (Konvencijas 9. pants); piešķirt valstu koordinējošajām struktūrām nepieciešamās pilnvaras un kompetences un nodrošināt rīcībpolitiku un pasākumu, kuri paredzēti, lai novērstu un apkarotu jebkādu vardarbību pret sievietēm, koordināciju un īstenošanu, un neatkarīgu uzraudzību un novērtēšanu, pamatojoties uz attiecīgiem datiem (Konvencijas 10. pants); saskaņot datu vākšanas sistēmas un nodrošināt dezagregētu datu sistemātisku vākšanu par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 11. pants); nodrošināt apmācību attiecīgajiem speciālistiem par to, kā pienācīgi reaģēt uz vardarbību pret sievietēm un izmeklēt to (Konvencijas 15. pants); novērst šķēršļus vispārējo atbalsta pakalpojumu pieejamībai (Konvencijas 20. pants); nodrošināt ar pienācīgu personālu un resursiem apgādātus specializētos atbalsta pakalpojumus visām cietušajām personām un palielināt patversmju skaitu un kapacitāti no vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē cietušām personām (Konvencijas 22. un 23. pants); nodrošināt, ka vardarbību pret bērnu var uzskatīt par atbildību pastiprinošu apstākli neatkarīgi no vardarbības izdarītāja attiecībām ar bērnu (Konvencijas 46. pants); samazināt sekundāru viktimizāciju, nodrošinot, ka personām, kas izmeklē pret sievietēm vērstas vardarbības aktus un sauc pie atbildības par tiem, ir atbilstošas speciālās zināšanas šajos jautājumos, un nodrošināt, ka lietas tiek izskatītas efektīvi un nekavējoties (Konvencijas 50. pants); vajadzības gadījumā nodrošināt rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties ieviešanu un īstenošanu (Konvencijas 52. pants); un nodrošināt visām sievietēm un meitenēm piekļuvi pienācīgai un drošai izmitināšanai patvēruma procedūras laikā un dzimumsensitīvus standartus uzņemšanas telpās (Konvencijas 60. pants). Tā kā minētais ieteikuma projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās, patvēruma un neizraidīšanas jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret tā pieņemšanu.

(9) Attiecībā uz Andoru ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija; nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijas tiek pilnībā iesaistītas rīcībpolitiku veidošanā, un regulāri novērtēt minētās rīcībpolitikas, pamatojoties uz sīki izstrādātiem rādītājiem (Konvencijas 7. pants); nodrošināt, ka sieviešu tiesību nevalstiskajām organizācijām (NVO) tiek piešķirtas pietiekamas subsīdijas un laiks tām uzticēto darbību veikšanai (Konvencijas 8. pants); turpināt paplašināt dezagregētu datu vākšanu par visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un nodrošināt, ka ir pieejami pilnīgi dati par tiesu nolēmumiem saistībā ar vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē (Konvencijas 11. pants); plašāk attiecināt preventīvas kampaņas arī uz visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 12. pants); nodrošināt pietiekamus cilvēkresursus un atbilstošu kvalifikāciju speciālistiem, kuri strādā ar programmām, kas paredzētas vardarbības izdarītājiem, izstrādāt minimālos standartus un ieviest īpašu programmu seksuālas vardarbības izdarītājiem (Konvencijas 16. pants); nodrošināt, ka specializētie atbalsta pakalpojumi atbilst cietušo vajadzībām un ka migrantēm, bēglēm un patvēruma meklētājiem ir pilnīga piekļuve minētajiem pakalpojumiem (Konvencijas 22. un 60. pants); censties uzlabot policijas operācijas, ņemot vērā visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, un palielināt attiecīgo speciālistu informētību (Konvencijas 49. un 50. pants); veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka visas ieinteresētās personas veic riska novērtējumus attiecībā uz visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un tos regulāri atkārti (Konvencijas 51. pants); nodrošināt, ka tūlītēja apdraudējuma gadījumā var nekavējoties izdot rīkojumus par ārkārtas aizliegumu tuvoties, un izveidot skaidru tiesisko regulējumu, kas garantē rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties pienācīgu pārvaldību (Konvencijas 52. pants); un nodrošināt, ka personas, kas cietušas no jebkādas vardarbības, uz kuru attiecas Konvencija, var saņemt aizsardzības rīkojumus un ka pārkāpumi tiek sodīti (Konvencijas 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās, patvēruma un neizraidīšanas jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (10) Attiecībā uz Beļģiju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt lielāku saskaņotību attiecībā uz rīcībpolitikām un pasākumiem, kas saistīti ar vardarbības pret sievietēm novēršanu un apkarošanu, starp dažādiem pārvaldības līmeņiem valstī (Konvencijas 7. pants); nodrošināt, ka savākie dati tiek dezagregēti, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt zināšanu apguvi par brīvprātīgas piekrišanas jēdzienu seksuālās attiecībās (Konvencijas 14. pants); ieviest sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā visu līmeņu tiesībaizsardzības amatpersonām un visiem attiecīgajiem veselības aprūpes speciālistiem un pieņemt un izplatīt mācību kursu kvalitātes standartus (Konvencijas 15. pants); ar attiecīgiem pasākumiem pastiprināt atbalstu vardarbībā cietušo sieviešu atveseļošanai un ekonomiskajai neatkarībai un ieviest standartizētus aprūpes protokolus veselības aprūpes nozarē, lai nodrošinātu cietušo identificēšanu un atbilstīgu specializēto atbalsta pakalpojumu saņemšanu (Konvencijas 20. pants); palielināt to patversmju skaitu un kapacitāti, kurās uzturas tikai sievietes, un nodrošināt, ka maksa nav šķērslis patversmju pieejamībai, un izveidot valsts mēroga palīdzības tālruņa līniju, kas darbotos kā vienots kontaktpunkts visām cietušajām personām (Konvencijas 22. pants); nodrošināt, ka uzraudzītas saskarsmes vietas garantē bērna un mātes drošību un novērš sekundāru viktimizāciju (Konvencijas 31. pants); nodrošināt, ka prokuratūra piešķir prioritāti minētajām lietām un piemēro dzimumbalstītu un uz cietušo vērstu izpratni par vardarbību pret sievietēm, nodrošināt, ka ir ieviestas efektīvas garantijas nolūkā novērst mediācijas neatbilstīgu izmantošanu un veikt pasākumus, kas novērstu tiesu iestāžu atšķirīgu reakciju visās lietās par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); novērst šķēršļus rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties, aizsardzības rīkojumu un ierobežojošu rīkojumu izmantošanai, nodrošināt, ka šādi rīkojumi ir pieejami un tiem var piekļūst visi cietušie un ka tos var piemērot neatkarīgi no citām procedūrām (Konvencijas 52. un 53. pants); un izvērtēt spēkā esošo aizsardzības pasākumu īstenošanu un nodrošināt, ka praksē tiek īstenoti visi ieviestie pasākumi attiecībā uz cietušajiem no visiem vardarbības veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (11) Attiecībā uz Franciju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: izstrādāt visaptverošu ilgtermiņa stratēģiju, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, nodrošināt, ka struktūrai, kas koordinē rīcībpolitikas vardarbības pret sievietēm novēršanai un apkarošanai, tiek piešķirti pietiekami resursi; nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijas tiek pilnībā iesaistītas politikas veidošanā, un regulāri novērtēt minēto politiku, pamatojoties uz iepriekš noteiktiem rādītājiem (Konvencijas 3. un 7. pants); turpināt centienus nodrošināt pienācīgu finansējumu politikai, kuras mērķis ir novērst un apkarot jebkādu vardarbību pret sievietēm, un nodrošināt, ka sieviešu tiesību organizācijām ir pietiekami un stabili finanšu resursi sava darba veikšanai (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka tiesu iestāžu savāktie dati tiek dezagregēti (Konvencijas 11. pants); uzlabot veiktos pasākumus un novērtēt primārās profilakses pasākumu ietekmi (Konvencijas 12. pants); nodrošināt, ka visi speciālisti, kas kontaktējas ar cietušajiem un vardarbības izdarītājiem, saņem apmācību par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem un ka šādai apmācībai veic novērtējumu (Konvencijas 15. pants); pieņemt un īstenot minimālos standartus programmām, kas attiecas uz vardarbības izdarītājiem, un novērtēt šo programmu ietekmi (Konvencijas 16. pants); nodrošināt, ka visā valstī tiek izveidotas koordinācijas struktūras un ka jaunajās vienas pieturas aģentūrās, kas izveidotas, lai sniegtu atbalstu cietušajām sievietēm, tiek iesaistītas visas attiecīgās struktūras (Konvencijas 18. pants); nodrošināt, ka visām no vardarbības cietušajām sievietēm ir pieejama tiesu ekspertīze un iespēja saglabāt pierādījumus, un veikt turpmākus pasākumus, lai novērstu un apkarotu vardarbību pret sievietēm ar invaliditāti (Konvencijas 20. pants); nodrošināt, ka visā valstī ir pieejams specializēts atbalsts, tostarp sievietēm, kas cietušas no vardarbības, un viņu bērniem, kas dzīvo patversmēs, un nodrošināt, ka šādi pakalpojumi atbilst vardarbības pret sievietēm digitālajai dimensijai (Konvencijas 22. pants);

sniegt seksuālās vardarbības upuriem medicīnisko aprūpi, atbalstu traumu gadījumos, tiesu ekspertīzes un psiholoģisko palīdzību (Konvencijas 25. pants); nodrošināt cietušo un viņu bērnu drošību, kad tiek lemts par aizgādības un saskarsmes tiesībām, paplašinot to pasākumu piemērošanu, kuru mērķis ir stiprināt sadarbību starp civillietu un krimināllietu tiesām, un nodrošināt, ka pietiek telpu uzraudzītai saskarsmei (Konvencijas 31. pants); stiprināt pasākumus, kas veikti, lai iedrošinātu sievietes, kas cietušas no jebkādiem vardarbības pret sievietēm veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, ziņot par šādu vardarbību, un nodrošināt pienācīgus uzņemšanas un atbalsta pakalpojumus; veikt pasākumus, lai nodrošinātu, ka vairāk seksuālās vardarbības lietu sasniedz kriminālvajāšanas posmu, un turpināt centienus nodrošināt pienācīgu tiesu iestāžu reakciju uz jebkādu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt to, ka sistemātiski tiek veikti riska novērtējumi visās lietās par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 51. pants); vairāk izmantot aizsardzības rīkojumus un nodrošināt, ka pārkāpumi tiek sodīti (Konvencijas 53. pants); un ierobežot sekundāro viktimizāciju, kurai tiesvedības laikā var tikt pakļautas no vardarbības cietušās sievietes (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (12) Attiecībā uz Itāliju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: ieviest definīcijas vardarbībai ģimenē un vardarbībai pret sievietēm saskaņā ar Konvencijas 3. pantu, lai nodrošinātu šo jēdzienu kopīgu izmantošanu (Konvencijas 3. pants), nodrošināt, ka valsts rīcības plāns cīņai ar vardarbību pret sievietēm vēršas pret visiem vardarbības pret sievietēm veidiem un ka tas ir pamatots ar laika grafiku, finanšu resursiem un rādītājiem progresa novērtēšanai; nodrošināt efektīvu apspriešanos ar pilsonisko sabiedrību un labāk koordinēt attiecīgās politikas īstenošanu (Konvencijas 7. pants); nodrošināt ilgtspējīgu un ilgtermiņa finansējumu visām rīcībpolitikām un pasākumiem ar mērķi novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm, un nodrošināt patversmēm pietiekamu un ilgtspējīgu finansējumu (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka visas attiecīgās ieinteresētās personas vāc un dezagregē datus, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt izglītošanu par brīvprātīgas piekrišanas jēdzienu seksuālās attiecībās (Konvencijas 14. pants); ieviest sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā visiem attiecīgajiem speciālistiem par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem (Konvencijas 15. pants); palielināt patversmju skaitu un kapacitāti pienācīgā ģeogrāfiskā sadalījumā un nodrošināt izmitināšanu visām cietušajām personām, nodrošināt, ka personām, kas cietušas no sieviešu dzimumorgānu kropļošanas, ir pieejams palīdzības tālruņa atbalsts, un nodrošināt, ka bērniem, kas pakļauti vardarbībai ģimenē vai citiem vardarbības pret sievietēm veidiem, nav jāsaņem abu vecāku apstiprinājums psiholoģiskajām konsultācijām (Konvencijas 22., 23., 24. un 26. pants); nodrošināt drošas telpas uzraudzītai saskarsmei ar to speciālistu atbalstu, kuri ir apmācīti par vardarbību ģimenē (31. pants);

jānodrošina, ka atjaunojošās justīcijas pakalpojumi gadījumos, kad nodarījumi ietilpst Konvencijas darbības jomā, tiek izmantoti piesardzīgi un to pamatā ir cietušā apzināta un brīva piekrišana (Konvencijas 48. pants); nodrošināt savlaicīgu un pienācīgu tiesībsardzības iestāžu reakciju uz ziņojumiem par jebkādu vardarbību pret sievietēm un efektīvu izmeklēšanu un saukšanu pie atbildības šādos gadījumos (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt sistemātiskus riska novērtējumus personām, kas cietušas no jebkādas vardarbības pret sievietēm, tos pamatojot uz rokasgrāmatām un pamatnostādnēm, un risināt vajadzību novērtējumā iekļaut bērnus un viņu individuālos riskus (Konvencijas 51. pants); un nodrošināt, ka rīkojumi par ārkārtas aizliegumu tuvoties tiek izdoti praksē, kad tas ir nepieciešams, uzraudzīt rīkojumus un reaģēt pārkāpumu gadījumā un iekļaut bērnus rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties un ierobežojošu rīkojumu darbības jomā (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (13) Attiecībā uz Nīderlandi ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka definīcijas politikas dokumentos atspoguļo faktu, ka vardarbība ģimenē nesamērīgi skar sievietes, un saskaņot definīcijas tiesību aktos ar Konvencijas 3. panta b) punktu (Konvencijas 3. pants); nodrošināt, ka tiek koordinētas rīcībpolitikas un pasākumi, kas veikti saistībā ar vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu, un ka tie aptver visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, piešķirt koordinācijas struktūras funkciju pilnībā institucionalizētām struktūrām ar skaidrām pilnvarām, kompetencēm un nepieciešamajiem resursiem un nodrošināt NVO iesaisti politikas veidošanā (Konvencijas 7. pants); ieviest pienācīgu un ilgtspējīgu finansējumu rīcībpolitikām un pasākumiem attiecībā uz jebkādu vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē un nodrošināt pienācīgu un ilgtspējīgu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); pielāgot datu kategorijas tieslietu nozares un tiesībaizsardzības iestāžu vajadzībām un nodrošināt dezagregēšanu (Konvencijas 11. pants); pastiprināt visu to speciālistu apmācību, kuri strādā ar personām, kas cietušas no vardarbības pret sievietēm, par jebkādu vardarbību, uz ko attiecas Konvencija, vienlaikus izmantojot sieviešu tiesību organizāciju speciālās zināšanas (Konvencijas 15. pants); pastiprināt centienus palielināt patversmju skaitu un kapacitāti, un spēju nodrošināt to sieviešu vajadzības, kuras saskaras ar interseksionālo diskrimināciju (Konvencijas 22. pants); nodrošināt efektīvu izmeklēšanu un kriminālvajāšanu tajās lietās par vardarbību pret sievietēm, uz kurām attiecas Konvencija, un veikt pasākumus, lai mudinātu cietušās sievietes ziņot, tostarp sievietes, kuras ir pakļautas interseksionālās diskriminācijas riskam (Konvencijas 49. un 50. pants); kā daļu no vairāku iestāžu reakcijas veikt pasākumus, lai nodrošinātu dzimumsensitīvus riska novērtējumus vardarbības ģimenē un citu vardarbības pret sievietēm veidu gadījumos (Konvencijas 51. pants); un pārskatīt un paplašināt ierobežojošo rīkojumu un rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties sistēmu saskaņā ar Konvenciju, lai nodrošinātu, ka attiecīgās iestādes var nekavējoties izdot šādus rīkojumus nenovēršamu briesmu gadījumā (Konvencijas 52. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (14) Attiecībā uz Portugāli ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt pienācīgus finanšu resursus valsts stratēģiju un rīcības plānu īstenošanai un ilgtspējīgu finansējumu sieviešu tiesību organizācijām (Konvencijas 8. pants); nodrošināt sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā tiesu iestāžu darbiniekiem par visiem vardarbības pret sievietēm veidiem, uz kuriem attiecas Konvencija, un nodrošināt, ka visi attiecīgie speciālisti saņem turpmāko apmācību par vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 15. pants); nodrošināt, ka ir pietiekami pieejamas programmas, kuras attiecas uz vardarbības ģimenē un seksuālās vardarbības izdarītājiem, ka attiecībā uz tām ir pieņemti minimālie standarti un ka tās tiek izvērtētas (Konvencijas 16. pants); izstrādāt vairāku iestāžu koordinētu reakciju uz jebkādu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 18. pants); izveidot palīdzības tālruņa līniju sievietēm, kas cietušas no dažāda veida vardarbības, palielināt tikai sievietēm paredzētu patversmju skaitu un kapacitāti no jebkādas vardarbības pret sievietēm cietušajām, nodrošināt specializēto atbalsta pakalpojumu pieejamību un atcelt prasību cietušajām sievietēm ziņot par noziegumu, lai viņām būtu pieejama patversme (Konvencijas 22. pants); uzraudzītas saskarsmes īstenošanā par prioritāti noteikt cietušo sieviešu un viņu bērnu drošību un tiesību ievērošanu (Konvencijas 31. pants); nodrošināt tiesībaizsardzības amatpersonu ātru un dzimumsensitīvu reakciju visos vardarbības pret sievietēm gadījumos, tostarp, kad vardarbībai ir digitāla dimensija; nodrošināt lietu efektīvu izmeklēšanu (Konvencijas 49. un 50. pants); saskaņot rīkojumu par ārkārtas aizliegumu tuvoties sistēmu un aizsardzības rīkojumu un ierobežojošo rīkojumu sistēmu ar Konvenciju un nodrošināt, ka aizsardzības rīkojumu darbības jomu un ilgumu nosaka katrā gadījumā atsevišķi, ka tiek pastiprināta aizsardzības rīkojumu uzraudzība un par šādu rīkojumu pārkāpumiem piemēro preventīvas sankcijas (Konvencijas 52. un 53. pants). Tā kā minētie ieteikumu projekti atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (15) Attiecībā uz Serbiju ieteikumu projekts ietver nepieciešamību: saskaņot vardarbības ģimenē definīciju visos tiesību aktos saskaņā ar Konvenciju, nodrošināt valsts stratēģijas efektīvu īstenošanu un uzraudzību un piešķirt pietiekamus resursus kompetentajai struktūrai vai struktūrām, kas atbild par to rīcībpolitiku un pasākumu koordinēšanu, īstenošanu, uzraudzību un neatkarīgu izvērtēšanu, ar kuriem vēršas pret jebkādu vardarbību pret sievietēm (Konvencijas 3. un 7. pants); nodrošināt pienācīgus un ilgtspējīgus finanšu resursus tiesību aktiem, rīcībpolitikām un pasākumiem, kuru mērķis ir novērst un apkarot vardarbību pret sievietēm un vardarbību ģimenē, un garantēt ilgtspējīgu finansējumu sieviešu organizācijām, kas sniedz specializētu atbalstu cietušajiem (Konvencijas 8. pants); nodrošināt, ka savāktie dati tiek dezagregēti pēc būtiskiem faktoriem, un saskaņot datu vākšanu (Konvencijas 11. pants); nodrošināt regulārus preventīvus pasākumus dzimumu stereotipu izskaušanai, veicināt izpratnes veicināšanas kampaņas, kas attiecas uz jebkādu vardarbību pret sievietēm, tostarp tās digitālo dimensiju, un ir vērstas uz sabiedrību kopumā (Konvencijas 12. pants); nodrošināt visiem attiecīgo profesiju pārstāvjiem sistemātisku sākotnējo apmācību un apmācību darbavietā (Konvencijas 15. pants); paplašināt un nodrošināt pienācīgus resursus programmām, kuras attiecas uz vardarbības ģimenē izdarītājiem, un pieņemt kopīgus standartus (Konvencijas 16. pants); uzlabot cietušo piekļuvi finansiālajam atbalstam, pajumtei un nodarbinātībai un nodrošināt bezmaksas tiesu ekspertīzi (Konvencijas 20. pants); palielināt patversmju skaitu, lai nodrošinātu drošu izmitināšanu visiem cietušajiem, tostarp tiem, kas saskaras ar intersekcionālo diskrimināciju (Konvencijas 22. pants); nodrošināt izvarošanas vai seksuālās vardarbības upuru palīdzības centru pieejamību visā valstī neatkarīgi no cietušās personas vēlmes ziņot par noziegumu (Konvencijas 25. pants);

iedrošināt ziņot par jebkādu vardarbību pret sievietēm, palielināt tiesībaizsardzības iestāžu informētību, lai nodrošinātu dzimumsensitīvu reakciju, stiprināt pierādījumu vākšanu un veikt pasākumus, lai nodrošinātu lietu efektīvu izskatīšanu (Konvencijas 49. un 50. pants); nodrošināt policijas darbiniekiem apmācību un norādījumus par riska novērtējumiem un novērtēšanā iesaistīt visas attiecīgās iestādes (Konvencijas 51. pants); uzlabot uzraudzību un ārkārtas aizsardzības pasākumu un paplašināto aizsardzības pasākumu ievērošanu, tostarp, izmantojot elektronisko uzraudzību; nodrošināt procesa konsekveni un sistemātiski iekļaut bērnus gan ārkārtas aizsardzības pasākumos, gan ilgtermiņa aizsardzības rīkojumos (Konvencijas 52. un 53. pants); un nodrošināt visu cietušo aizsardzības pasākumu efektīvu īstenošanu visā izmeklēšanas un tiesvedības laikā un aizsargāt cietušos no iebiedēšanas, represālijām un atkārtotas viktimizācijas, ievērojot viņu tiesības tikt pienācīgi informētiem, kad tiek izdoti rīkojumi vai noziedznieki tiek atbrīvoti vai izbēg (Konvencijas 56. pants). Tā kā minēto ieteikumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (16) Attiecībā uz Poliju secinājumu projekts ietver nepieciešamību: nodrošināt, ka Konvencijas noteikumi tiek īstenoti bez diskriminācijas, un novērst dažādos diskriminācijas veidus, ar kuriem saskaras noteiktas cietušo grupas, piekļūstot aizsardzībai un atbalstam (Konvencijas 4. pants); izstrādāt valsts mēroga visaptverošas un koordinētas rīcībpolitikas, lai novērstu un apkarotu visus vardarbības pret sievietēm veidus, uz kuriem attiecas Konvencija, stiprināt iestāžu sadarbības mehānismus starp iestādēm, lai nodrošinātu cietušo piekļuvi atbalsta un aizsardzības mehānismiem (Konvencijas 7. pants); palielināt finanšu resursus, lai novērstu un apkarotu jebkādu vardarbību pret sievietēm, nodrošinātu finansējumu NVO un nodrošināt NVO līdzdalību visu attiecīgo rīcībpolitiku īstenošanā un uzraudzībā (Konvencijas 8. pants); piešķirt Konvencijas koordinējošajai struktūrai nepieciešamos cilvēkresursus un finanšu resursus un nodrošināt sieviešu tiesību organizāciju iesaisti (Konvencijas 9. un 10. pants); nodrošināt dezagregētu datu vākšanu un saskaņot datu vākšanu attiecīgo dienestu starpā (Konvencijas 11. pants); nodrošināt, ka saskaņā ar Konvenciju var izdot rīkojumus par ārkārtas aizliegumu tuvoties, ierobežojošos rīkojumus un aizsardzības rīkojumus attiecībā uz jebkādu vardarbību, un nodrošināt sankcijas pārkāpumu gadījumā (Konvencijas 52. un 53. pants) un nodrošināt sievietēm patvēruma meklētājām ātru piekļuvi patvēruma procedūrām, nodrošināt dzimumsensitīvas procedūras un ievērot neizraidīšanas principu (Konvencijas 60. un 61. pants). Tā kā minēto secinājumu projekts atbilst Savienības rīcībpolitikām un mērķiem tiesu iestāžu sadarbības krimināllietās, patvēruma un neizraidīšanas jomā un nerada bažas attiecībā uz Savienības tiesību aktiem, Savienības nostājai vajadzētu būt neiebilst pret to pieņemšanu.

- (17) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 21 par Apvienotās Karalistes un Īrijas nostāju saistībā ar brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību (LES) un Līgumam par Eiropas Savienības darbību (LESD), un neskarot minētā protokola 4. pantu, Īrija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un šis lēmums tai nav saistošs un nav jāpiemēro.
- (18) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots LES un LESD, Dānija nepiedalās šā lēmuma pieņemšanā, un Dānijai šis lēmums nav saistošs un nav jāpiemēro,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Savienības vārdā ir jāieņem ar Eiropas Padomes Konvencijas par vardarbības pret sievietēm un vardarbības ģimenē novēršanu un apkarošanu 67. pantu izveidotās Pušu komitejas 19. sanāksmē, ir neiebilst pret šādu aktu pieņemšanu:

- 1) Ieteikums par to, kā Stambulas konvenciju īsteno Apvienotā Karaliste, kurš iekļauts dokumentā IC-CP(2025)22prov;
- 2) Ieteikumi Andorai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)23prov;
- 3) Ieteikumi Beļģijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)24revprov;
- 4) Ieteikumi Francijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)25prov;
- 5) Ieteikumi Itālijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)26prov;

- 6) Ieteikumi Nīderlandei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)27prov;
- 7) Ieteikumi Portugālei par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)28prov;
- 8) Ieteikumi Serbijai par to, kā veidot uzticēšanos, nodrošinot atbalstu, aizsardzību un tiesiskumu uz Stambulas konvencijas pamata, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)29prov; un
- 9) Secinājumi par to, kā tiek īstenoti Pušu komitejas pieņemtie ieteikumi attiecībā uz Poliju, kuri iekļauti dokumentā IC-CP(2025)30prov.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

..., ...

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs / priekšsēdētāja*